

ОСНОВНЕ СТВАРИ КОЈЕ ТРЕБА ДА ЗНАШ О ИСУСУ

Ларс Б. Данберг

ServeNow

Основне ствари које треба да знаш о исусу

***The Basic Things You Need to Know About Jesus
(Serbian)***

Copyright © 2013 by ServeNow

Used by permission. All rights reserved.

ISBN 978-1-964796-44-4

Уколико није другачије наведено, коришћен је
Стари завет превод проф. др Драгана Милина © 2020
Библијско друштво Србије и Нови завет превод проф.
др Емилијана Чарнића © 1990 Библијско друштво
Београд за Међународно друштво Гидеонита;

Остали преводи:

Библија, Нови српски превод (НСП), © 2005, 2017
Biblica Inc. Свето писмо, Савремени српски превод
(ССП) © 2015 Bible League International

PEUS – Protestant Evangelical Union of Serbia (Evangelical Alliance of Serbia)
Address: Studentska 4, 11070 Belgrade, Serbia. www.peus.rs

Published by ServeNow
TBTBooks@weservenow.org
www.weservenow.org

Основне ствари које треба да знаш о исусу

Увод

Пре много година неко је написао ове речи о Исусу: „Ево човека који је рођен у небитном селу, дете сељанке. Одрастао је у другом небитном селу. Радио је у столарској радњи до своје тридесете. Затим је три године био путујући проповедник.

Никада није поседовао кућу. Није написао ниједну књигу. Никада није био на функцији. Није имао породицу. Није ишао на колеџ. Никада није крочио у велики град. Никада није путовао више од три стотине километара далеко од места где је рођен. Није урадио ништа од оног што се обично повезује са неком величином. Препоруке није имао осим своје сопствене.

Док је још био младић, плима популарног мишљења окренула се против њега. Његови пријатељи су се разбежали. Један од њих га се одрекао. Био је предат својим непријатељима. Прошао је кроз лакрдију од суђења. Био је прикован на крст између два лопова. Док је умирао, његови целати су се коцкали за једину имовину коју је на земљи имао – његов огртач. Када је умро, положен је у позајмљени гроб јер се један пријатељ сажалио.

Деветнаест дугих векова је дошло и прошло, а он је и данас централна фигура човечанства и главни стуб напретка.

Уопште не претерујем када кажем да све војске које су икада марширале, све морнарице које су икада заплувиле; сви парламенти који су икада заседали и сви цареви који су икада владали, сви заједно, нису утицали на живот човечанства на земљи тако снажно као тај један једини живот.“

Исус је историјска личност

Исус није дошао неочекивано. Пророци у Библији су предвидели да ће доћи неко ко ће спасити свет. Предвидели су где ће се он родити и како ће се родити. Они су прорицали о животу који ће живети, па чак и о томе шта ће се догодити након његове смрти. Нико до тада није испунио ниједно од ових предвиђања. Али када је дошло време, Исус је рођен у овом свету као права особа од крви и меса.

Где се то догодило?

Исус је рођен у малој окупираној земљи, покрајни званој Палестина, коју су сачињавале Галилеја, Самарија и Јудеја. Она није била више од 125 миља (208 километара) дугачка и 50 миља (83 километра) широка, а налазила се у источном делу Римског царства.

Исус је рођен у Витлејему у Јудеји, где су његови родитељи отишли да се региструју за државно опорезивање. После неколико година боравка у Египту, породица се настанила у Назарету у Галилеји.

Земља је била пуна разних људи. Свуда је било римских војника који су контролисали окупирану територију. Међу јеврејским становништвом било је зилота, појединаца који су се борили

против окупације. Верске вође, неки у одвојеним групама, фарисеји и садукееји, са великим жаром су расправљали о теолошким разликама. Географски одвојени, Самарићани, које су сви презирали, живели су између Галилејаца на северу и Јудеја на југу.

Када се то догодило?

Исус је рођен отприлике 7. године пре нове ере. Један монах, који је више стотина година касније израчунао календар, који се претежно користи у данашњем свету, донекле је погрешно у својим бројкама. Владар у земљи, краљ Ирод Велики умро је 4. пре нове ере, када је Исус имао отприлике три године.

Рођење Исусово

У првој књизи Новог завета стоји: *А рођење Исуса Христа беше овако: када је мајка његова Марија била заручена за Јосифа, пре но што се састаше, нађе се да је зачала од Духа Светога* (Матеј 1:18). Исусово зачеће је било нешто јединствено. Било је то чудо јер није резултат сексуалног односа.

Анђео пак одговори и рече јој: *Дух Свети доћи ће на тебе и сила Свевишњег осениће те; зато ће се то свето дете звати Син Божији* (Лука 1:35). То не значи да је Бог обезбедио хромозоме мушкарца да би се развио фетус. Не каже да је Бог биолошки отац Исуса. Бог није мушко, нити је женско. Он је Створитељ свих ствари и стоји изнад своје творевине. Чудо је у рођењу без оца. То значи да је Марија затруднела натприродним утицајем Светог Духа на њу.

Зашто је девичанско рођење тако важно? Важно је јер је наше спасење, иако је дошло преко човека, потпуно од Бога. Као што је девичанско рођење Божије дело, тако је и твоје и моје спасење Божије дело. Не можемо добити спасење ако нас Бог не позове и ако нас Свети Дух не увери (Јован 3:3-6).

Девичанско рођење нам показује да је Исус доживео наше људско искуство, иако без греха.

Његово детињство

Нема много прича о Исусу као детету. Као бебу родитељи су га однели у Храм. Речено нам је да је мали Исус *напредовао у мудрости и расту и милости код Бога и људи* (Лука 2:52).

Када му је било дванаест година, Исус је са родитељима отишао на годишњу прославу у Храму у Јерусалиму. Његови родитељи нису знали да је он остао тамо. Три дана касније, након што су га све време махнито тражили, нашли су га како расправља са јеврејским вођама, баш у Храму. Када су га упитали зар му уопште није важно то што су се они забринули, он је одговорио: „Зашто сте ме тражили?“ упитао је. „Зар нисте знали да је треба да будем у дому Оца свог?“ Али нису разумели реч коју им је рекао (Лука 2:49-50).

Његово крштење и кушање

Када је Исус напунио 30 година, отишао је до реке Јордан, где је проповедао и крштавао човек по имену Јован Крститељ. Јован је себе видео као онога који припрема пут за долазећег Спаситеља, а када је срео Исуса, Јован је схватио да је он тај кога је очекивао. Када је Јован крстио Исуса, Бог

је проговорио са неба и објавио: *Ово је Син мој љубљени, који је по мојој вољи* (Матеј 3:17).

Исус је отишао у пустињу, где је постио 40 дана и 40 ноћи и био искушаван од непријатеља, Сатане. Исус је надвладао сва искушења одговарајући на њих Речју Божијом.

Рана служба

Вративши се из пустиње, Исус је започео своју службу. Он је био изузетна особа са којом је дивно бити у друштву. Људи су препешачили километре да би били с њим. То су били људи из веома различитих средина, који иначе међусобно нису имали ништа заједничко. Неки су били рибари, док су други били порезници, проститутке, судије и римски војници. Неки су долазили не само да га слушају већ и испитују. То су они који су проводили читав свој живот у проучавању Свете књиге – коју данас знамо као Стари завет. Исус се у Храму осећао као код куће, подједнако као и у дому презреног порезника.

Иако је био столар без теолошке школе, могао је да привуче и поучи човека као што је Никодим, који је поседовао највише богословско образовање. Жене које су га пратиле, биле су важан део његовог покрета. Исус их је поштовао и оне су му биле одане. Понекад је Исус био окружен малом децом, која су се гурала да му седну у крило. Исус је био човек за све врсте људи.

Он је обичним људима Бога учинио стварним. За Исуса, Бог није био неки далеки непознати светски владар, већ његов отац. Исус га је чак назвао *ава* (тата). Често је одвајао време да се помоли оцу. Рекао је: *Не чиним ништа сам од себе, ако*

не видим шта отац чини. Ја свагда чиним оно што је њему угодно. Тврдио је да су он и његов отац једно. Многи који су срели Исуса осећали су да су дошли у додир са Богом. Исус је учинио да Бог по први пут у њиховом животу заиста постане доступан.

Био је човек као и они. Иако је био Бог, знојио се на поподневном сунцу. Јео је и спавао. Ходао је и умарао се. Плакао је на гробу свог пријатеља Лазара. Показао је велико саосећање према људима око себе у било којој врсти потребе.

Његово учење је било ауторитативно. Људи су били запањени његовим учењем, јер их је поучавао као неко са ауторитетом, а не као књижевници. Књижевници су били тадашњи духовници. Исус никада није цитирао мишљења других, осим старозаветних пророка. Уместо тога, он би са ауторитетом рекао: *Заиста, заиста кажем вам*. Исус је говорио као човек који је говорио као Бог.

Његови поступци су показали моћ. Ко је био овај човек који је могао рећи парализованом човеку: *Пружи руку и одмах да је оздрави*? Ко је био овај човек који је могао да заповеди мрачним силама да напусте човека, коме су демони уништавали живот и који је стално боравио у гробовима повређујући самог себе? Ко је био тај човек који је могао да се обрати разјареној олуји на Галилејском језеру и да је заустави као да је уопште није било? Ко је био овај човек који је могао да каже својим ученицима да нахране 5000 људи са пет лепињица и нешто мало риба? Ко је био овај човек који је могао да се суочи са римским гувернером без имало страха?

Његова љубав је била универзална. Данас у свету нема ничег потребнијег од праве љубави која мења животе. То је врста љубави из које би људи учинили све за другу особу, чак и дали своје животе. Исус је показивао љубав према презренима, сиромашнима, прогнанима и удовицама. Показао је своју љубав према презреним Самарјанцима. Показивао је љубав према беспомоћнима, слепима, деци, подједнако и губавцима, и поручио људима да воле своје непријатеље. Чак и док је умирао на крсту, замолио је оца да опрости војницима који су му забијали ексере у руке и ноге. Рекао је својим ученицима да живе ову љубав. *Дајем вам нову заповест, да љубите једни друге, као што сам ја вас љубио, да и ви љубите једни друге. По том ће сви познати да сте моји ученици – ако будете имали љубави међу собом* (Јован 13:34-35).

Исус је често користио параболе да би изразио своју поенту

Једног дана Исус је рекао својим ученицима: *Царство небеско је слично горушичином зрну, које човек узме и посеја на својој њиви; оно је додуше мање од свих семена, али кад израспе, веће је од зеља и бива дрво, тако да птице небеске дођу и гнезде се на његовим гранама* (Матеј 13:31-32).

Друга параболоа описује два човека који граде куће на различитим темељима. *И паде киша и дођоше бујице, и дунуше ветрови и навалише на ту кућу – и не паде; јер беше утемељена на стени. И сваки који слуша ове моје речи а не извршује их, биће као луди човек, који сазида кућу своју на песку. И паде киша и дођоше бујице, и дунуше ветрови и навалише на ону кућу – и паде, и пад њен беше велики* (Матеј 7:25-27).

Другом приликом је Исус испричао причу о фарисеју и царинику:

А ову причу каза некима који су били уверени у себе - да су праведни - и остале људе ниподаштавали. Два човека одоше у храм да се помоле, један фарисеј а други цариник. Фарисеј стаде и мољаше се у себи овако: Боже, хвала ти што нисам као други људи, разбојници, неправедници, прељубочинци, или као и овај цариник; постим два пута у недељи, дајем десетак од свега што стичем.

А цариник је стајао издалека и није хтео ни очи да подигне према небу, него је ударао своја прса говорећи: Боже, буди милостив мени грешноме.“ Кажем вам: овај се вратио кући оправдан, а не онај; јер ће бити понижен свако ко уздиже самога себе, а узвишен ће бити ко самога себе унизује (Лука 18:9-14).

Једна другачија прича показује љубав коју Исус има према нама, чак и када залутамо: Ко од вас, кад има сто оваца и изгуби једну од њих, неће оставити деведесет и девет у пустињи - и не иде за изгубљеном док је не нађе? И кад је нађе, ставља је на своја рамена радујући се, па кад дође кући, сазива пријатеље и суседе и каже им: радујте се са мном, јер сам нашао своју изгубљену овцу. Кажем вам: тако ће на небу бити већа радост због једног грешника који се каје, него ли због деведесет и девет праведника којима покајање није потребно (Лука 15:4-7).

Исус нас је учио о молитви

Једног дана су га његови ученици упитали: Како да се молимо? А он им је одговорио: Када се молити, не будите као лицемери; јер се радо моле стојећи у синагогама и на раскришћима, да се покажу људима; заиста вам кажем, примили су плату своју. А ти када се

молиш, уби у своју собу, затвори врата своја и помоли се Оцу своме у тајности; и Отац твој који гледа у тајности испуниће ти. А када се молите, не говорите много као многобожци; јер мисле да ће због многих речи бити услышени. Не будите дакле као они; јер зна Отац ваш шта вам треба, пре но што га замолите. Овако се дакле молите:

Оче наш, који си на небесима,
 нека се свети име твоје;
 нека дође царство твоје;
 нека буде воља твоја и на земљи
 као на небу;
 хлеб наш насушни дај нам данас;
 и опрости нам дугове наше,
 као што смо и ми опростили дужницима својим
 и не уведи нас у искушење,
 него нас избави од зла
 (Матеј 6:5-13).

Исус нас је учио о праштању

Исус је често поучавао своје ученике да праштају. Једног дана је један од њих упитао: *Господе, колико пута ће сагрешити брат мој према мени, и ја да му опростим? До седам пута? А Исус је једноставно одговорио: Не кажем ти до седам пута, него до седамдесет пута седам.*

Исус је рекао својим следбеницима да није могуће да се њихове молитве чују, ако не могу да опросте. *И кад стојите молећи се, праштајте ако шта имате против кога, да и Отац ваш који је на небесима опрости вама ваше грешке* (Марко 11:25-26).

Исус нас је учио о понизности

Исус, који је Цар над царевима, није желео да му се тако приступа. Када су људи покушали да га учине својим херојем, отишао је у планине да се помоли. Једини пут када нам је Исус рекао да учимо непосредно од њега, лекција је била понизност.

Узмите мој јарам на себе и научите од мене, јер ја сам кротак и смиран у срцу, и наћи ћете одмор у својим душама (Матеј 11:29).

Исус нас је учио о новцу

Не сабирајте себи блага на земљи, где мољац и рђа уништавају и где лопови поткопавају и краду (Матеј 6:19).

Нико не може служити двојици господара; јер ће или једнога мрзети, а другога волети, или ће једном бити привржен, а другога презирати; не можете служити Богу и мамону (Матеј 6:24).

Ако желиш да будеш савршен, иди, продај своје имање и дај сиромашнима, и имаћеш благо на небу, и хајде за мном (Матеј 19:21).

И седе према ковчегу за прилоге, те гледаше како народ меће новац у ковчег; а многи богати метаху много. И дође једна сиромашна удовица па убаци две лепте, то јест кодрант. Тада дозва своје ученике и рече им: заиста, кажем вам, да ова сиромашна удовица стави више од свих који метаху у ковчег; јер сви метнуше од свог изобиља, а она од своје немаштине стави све што је имала, сав свој иметак (Марко 12:41-44).

Наравно, има много, много више предмета које је Исус предавао, само што у овој малој књижици нема места за њих. Предлажем да прочитате четири јеванђеља о његовом животу и учењу.

Неколико ствари нам је Исус рекао да урадимо

Покајте се, јер се приближило царство небеско (Матеј 4:17).
 Ко не носи свој крст и не иде за мном, не може да буде мој ученик (Лука 14:27).

Дајем вам нову заповест, да љубите један другога, као што сам ја вас љубио, да и ви љубите један другога. По том ће сви познати да сте моји ученици – ако будете имали љубави међу собом (Јован 13:34,35).

Бог благосиља оне који су сиромашни духом, јер је њихово царство небеско. Бог благосиља оне који су жалосни, јер ће се они утешити. Бог благосиља оне који су кротки, јер ће они наследити земљу. Бог благосиља оне који су гладни и жедни праведности, јер ће се они наситити. Бог благосиља оне који су милостиви, јер ће они бити помиловани. Бог благосиља оне који су чисти срцем, јер ће они Бога гледати. Бог благосиља оне који су миротворци, јер ће се они синови Божији назвати. Бог благосиља оне који су прогнани ради праведности, јер је њихово царство небеско.

Бог вас благосиља кад вас нагрде и успрогоне и набеде сваким злом лажући мене ради. Радујте се и кличите, јер је награда ваша велика на небесима; јер су тако прогнали пророке који су били пре вас (Матеј 5:3-12).

Ви сте со земље; ако со обљутава, чиме ће се осолити? Не вреди више ни за шта, него само да се избаци и да је људи изгазе. Ви сте светлост света. Не може се сакрити град који лежи на брду; нити се пали светиљка и ставља под мерицу, него на свећњак, и светли свима у кући. Тако нека засветли ваша светлост пред људима, да виде ваша добра дела и прославе Оца вашег који је на небесима (Матеј 5:13-16).

Чули сте да је речено: `Љуби ближњега свога` и мрзи непријатеља свога. А ја вам кажем: љубите непријатеље своје и молите се за гонитеље своје (Матеј 5:43-44).

Тражите прво царство и праведност његову, а све остало додаће вам се. Не брините се дакле за сутрашњи дан, јер ће се сутра бринути за себе; доста је дану зла свога (Матеј 6:33-34).

Молите, и даће вам се; тражите, и наћи ћете; куцајте, и отвориће вам се. Јер сваки који моли добива, и који тражи налази, и онеме који куца отвориће се (Матеј 7:7-8).

Све дакле што желите да вама чине људи, чините и ви тако њима; јер је то закон и пророци (Матеј 7:12).

Сећајте се речи коју сам вам рекао: слуга није већи од свога господара. Ако су гонили мене, гониће и вас; ако су моју реч одржали, држаће и вашу (Јован 15:20).

Мени је дана сва власт на небу и на земљи. Зато идите и начините све народе мојим ученицима, крстећи их у име Оца и Сина и Светога Духа, учећи их да држе све што сам вам наложио; и ево ја сам с вама у све дане до свршетка света (Матеј 28:18-20).

Исус је себе представио својим чудима

Прво чудо које је Исус учинио било је на једном венчању, када је понестало вина. Једноставно је воду која се налазила у огромним посудама претворио у најизврсније вино.

Многа друга чуда везана су за природу као и храну. Када су се ученици с њим нашли у олуји на Галилејском језеру, он је за трен ока смирио олују. Други пут, када су његови ученици били у свом чамцу наспред језера, Исус им је пришао ходајући по води! Приликом друга два догађаја, хиљаде људи га је слушало цео дан и није имало

хране. Он је обезбедио храну за хиљаде њих од неколико векни хлеба и нешто мало риба.

Често су му доводили болесне људе, било да су глуви, хроми, слепи или са другим болестима, и све би их излечио. Када је срео губавце, којима нико други није хтео да приђе, и њих је исцелио. Неколико пута је подигао људе из мртвих, укључујући и свог пријатеља Лазара, који је био мртав неколико дана.

Многи опседнути демонима довели су у питање ко је он, али је он прекорио зле духове и ослободио људе. Један капетан у римској војсци, чији је слуга био болестан, дошао је Исусу за помоћ. Исус му је рекао да никада није видео такву веру и послао га назад кући. Када је капетан стигао кући, његов слуга је био здрав.

И данас је Исус Бог који чини чуда. Нека од њих су телесне природе, као што је горе поменуто. Највеће чудо је, међутим, то што он може да премести твој и мој живот из таме у светлост и из смрти у живот.

Исус је проводио време са људима

Исусова служба трајала је нешто више од три године. Имао је пуне руке посла, али увек и времена да буде са људима.

Њих дванаест, који су били његови ученици, проводили су сваки сат с њим неколико година. Он је улагао у њихове животе.

Једног дана нека жена је ухваћена у прељуби. Самоправедни људи су дошли да је каменују до смрти, али Исус је рекао да онај који је без греха баци први камен. Сви су отишли посрамљени.

Исус је провео неко време са женом, опростио јој грехе и рекао јој да иде и да више не греша.

Једног другог дана Исус је пролазио Самаријом и сreo жену код бунара. Она је живела грешним животом. Он је то знао, али упркос томе, посветио јој је време и изнео њену потребу да задовољи своју унутрашњу жеђ животом, коју је он могао да јој испуни. Пошто је издвојио то време, цео њен живот се променио.

Никодим је био учен човек који је проучавао Свето писмо. Знао је да ће Исус, чак и ако га посети ноћу, имати времена за њега. У њиховој дискусији он је сазнао велику истину, истину која важи и за тебе и за мене. Исус му је рекао: *Заиста, заиста, кажем ти, ако се ко не роди одозго, не може видети царства. Затим је Исус додао: ... Тако треба да се подигне Син човечији, да сваки - ко верује - има у њему живот вечни* (Јован 3:3,14-15).

Био је ту један цариник по имену Закеј, лично мали човек. Да би могао да види Исуса како пролази кроз град, попео се на дрво одакле би имао бољи поглед. Исус га је угледао, сам се позвао у Закејеву кућу и цео живот овог маленог човека се променио.

Исус је имао три блиска пријатеља, две сестре и брата који су се звали Марта, Марија и Лазар. Често је боравио у њиховом дому и они су научили дубоке истине зато што су проводили много времена са њим.

Исусова смрт

Смрт Исуса Христа била је крајњи чин који ће испунити његову мисију. Исус је рекао својим ученицима да је дошао *да да свој живот као откуп*

за многе (Марко 10:45). Такође им је обзнанио да је дошао да умре, а затим да поново устане. Његова смрт била је завршетак његове улоге посредника између Бога и нас, и у тренутку смрти је изјавио: *Свршено је* (Јован 19:30). Јеванђелисти Матеј и Марко нам говоре да се *у том тренутку завеса у храму расцепи на двоје од горе до доле* (Матеј 27:51). Тиме је отворен пут ка Богу, у светињу над светињом, за све који верују (Јеврејима 10:19-22).

Важно је схватити да бисмо и даље били у својим гресима да Исус није умро за нас. *Без проливања крви нема опрошаја* (Јеврејима 9:22).

У њему имамо откуп - његовом крвљу, *опроштај престапу* (Ефесцима 1:7).

Исус је пролио своју крв за нас, преузимајући тако све грехе света, укључујући и твоје и моје. Када верујемо у њега не добијамо само опроштење, већ са њим и спасење – нови преображени живот за данас и за вечност.

Васкрсење Исусово

То што је Исус умро на крсту није било све, јер га је Бог васкрсао трећег дана. Како су ученици знали да је васкрснуо?

Један знак је био празан гроб. Други је то што се Исус показао својим следбеницима у опипљивом телу. Иако је имао преображено тело које је могло да пролази кроз врата (Јован 20:19), оно је и даље носило трагове распећа на рукама и боку (Јован 20:27). Могао је да једе као и свако друго људско биће (Дела апостолска 1:4). Исус је разговарао са својим следбеницима и дао им задатак: *Мени је дана сва власт на небу и на земљи. Зато идите и начините све народе мојим ученицима, крстећи*

их у име Оца и Сина и Светога Духа, учећи их да држе све што сам вам наложио; и ево ја сам с вама у све дане до свршетка света (Матеј 28:18-20). Рекао им је да их неће оставити саме, већ ће послати Духа Светога да буде с њима.

Васкрсење је променило ученике и њихов живот се потпуно преобразио. Чак је и Павле, који није био један од Исусових ученика док је Исус живео на земљи, срео Исуса Христа, тако да се и његов живот променио.

Васкрсење Исуса Христа је кључно за хришћанску веру. Павле тврди: *А ако Христос није васкрснут, узалудна је ваша вера, још сте у својим гресима* (1. Коринћанима 15:17). Зашто је васкрсење толико важно?

Васкрсење нам показује да је Исус Христос заиста Бог. Петар то врло јасно каже у својој беседи на дан Педесетнице. *Стога нека сав дом Израиљев сигурно зна да је Бог учинио Господом и Христом овога Исуса кога сте ви распели* (Дела апостолска 2:36). Васкрсавањем Исуса из мртвих, Бог је потврдио да је он Христос, Месија, кога је Бог обећао да ће послати да избави свој народ. Он је потврдио да је Исус Господ, који је Бог!

Бог је показао да прихвата дело помирења које је Исус учинио на крсту тако што га је васкрсао из мртвих. Постоји веза између Исусове смрти и његовог васкрсења. Он је *предан за наше грехе и подигнут ради нашега оправдања* (Римљанима 4:25). Кроз васкрсење они који верују у Исуса Христа добијају опроштење греха.

Васкрсење показује Исусову победу над смрћу и гаранција је да ће и Исусови следбеници живети вечно.

Кроз своје васкрсење из мртвих, Исус Христос може бити живо искуство у онима који верују. Павле пише: *Желим да познам њега и силу његовога васкрсења* (Филипљанима 3:10). Ова сила нам такође помаже да живимо новим животом у Исусу Христу. *Ја сам са Христом распет на крсту. Тако не живим више ја, него Христос живи у мени. А што сад живим у телу, живим вером у Сина Божијег, који ме је заволео и себе предао за мене* (Галатима 2:19,20).

Исусова смрт на крсту нема смисла без васкрсења; васкрсење крсту даје ново значење. А пошто је Исус Христос Бог, схватамо да је Бог био тај који је деловао на крсту. И сада крст постаје још моћнији.

Вазнесење Исусово

После васкрсења, Исус Христос *им се јављао четрдесет дана и говорио о царству Божијем* (Дела апостолска 1:3). Такође је рекао ученицима да чекају да Свети Дух дође у сили. У Делима апостолским 1:9 читамо о вазнесењу. *И кад то рече, би узнет пред њиховим очима, и један облак га узе од њихових погледа. Облак је био знак присуства славе Божије.*

Исус је предвидео његов повратак свом оцу. *Изишао сам од Оца и дошао сам на свет; сад остављам свет и опет идем Оцу* (Јован 16:28). Исус је рекао првосвештенику да ће седети *с десне стране силе* (Матеј 26:64). Десна рука је место извршења и моћи и симбол ауторитета. То је такође место где се Исус непрестано залаже код Оца у наше име. *Стога и може сасвим да спасе оне који његовим посредством прилазе Богу, пошто свагда живи - да се моли за њих* (Јеврејима 7:25).

Где је он сада?

Исус је рекао својим ученицима да мора да оде у дом свог оца да им припреми место. *И кад одем и припремим вам место, доћи ћу опет и узећу вас к себи, да и ви будете где сам ја* (Јован 14:3). Исус, Бог Син, са Богом Оцем је на небесима. Исус је такође рекао својим ученицима да ће, када он оде, Бог Свети Дух доћи да буде с њима. Свети Дух је сада присутан код верника у сваком тренутку. На тај начин је Исус увек са нама, као што је обећао.

Исусов повратак

Много пута је Исус својим ученицима наговештавао да ће се вратити. У Новом завету његов повратак се помиње више од 250 пута.

Исус ће се вратити изненада, када га нико не очекује и биће видљив свим људима. *Јер као што муња излази од истока и сева до запада, тако ће бити и долазак Сина човечијег... па ће тада закукати сва племена на земљи, и угледаће Сина човечијег где долази на облацима небеским са силом и великом славом* (Матеј 24:27, 30).

Исус се враћа да спроведе победу коју је извојевао на крсту. Грех, смрт и зле силе биће уклоњене из Божијег света.

Он се такође враћа да васкрсне мртве и да им суди. *Не чудите се овоме, јер иде час у који ће сви који су у гробовима чути његов глас, па ће васкрснути за живот они који су чинили добро, а злочинци ће васкрснути за суд* (Јован 5:28-29).

У то време ће одвојити праведне од неправедних. *Тада ће рећи цар онима с десне стране: ходите, благословени Оца мога, наследите царство које вам*

је припремљено од постанка света (Матеј 25:34). Обратиће се и осталима и тада ће они отићи у вечну казну, а праведници у живот вечни (Матеј 25:46, НСП).

Нико не зна када ће се ово догодити. Међутим, Исус нам је рекао да бдимо и будемо спремни за тај дан.

Исус има много имена и звања

Исус је било уобичајено име међу Јеврејима, и као и сва друга имена имало је значење. Исус је хебрејско име, *Јешуа*, што значи спасење. Ово је исто име које је дато Мојсијевом наследнику, Исусу Навину. Али Исус није био само особа која је могла да спасе људе од опасности, угњетавања и страха, већ је његово име означавало посебну мисију. Када је анђеоски посетио Јосифа, рекао му је да ће његова вереница Марија родити сина и ти ћеш му дати име Исус, јер ће он спасти народ свој од грехова њихових (Матеј 1:21).

Бог је Исуса послао у овај свет путем чудесног девичанског рођења да спасе све људе од њиховог првобитног и најдубљег проблема: греха. То је много више него спасавање од политичког угњетавања или опасности. Исус је дошао да буде Спаситељ света!

Грчка реч Христос је превод хебрејске речи Месија, што значи „помазаник“. У Старом завету пракса помазања указивала је на то да је тај неко изабран од Бога за посебну мисију. Пророци су примили реч од Бога о новом цару, који ће доћи и ослободити народ од различитих окупационих снага које су нападе њихову земљу.

Ово очекивање је било веома снажно у Исусово време. Јевреји су очекивали да Бог пошаље

Месију, који ће их спасити од римске окупације. Јевреји су очекивали политичког ослободиоца, међутим, Исус је био много више од тога. Он је дошао да избави све народе од угњетавања греха и зла.

Његови ученици су брзо схватили ко је он: *А када Исус дође у околину Кесарије Филипове, питао је своје ученике говорећи: шта кажу људи, ко је Син човечији? Они рекоше: једни - да је Јован Крститељ, други - да је Илија, а трећи - да је Јеремија или један од пророка. Рече им: а ви шта кажете, ко сам ја? 16 Одговори Симон Петар и рече: ти си Христос, Син Бога живог. А Исус одговори и рече му: блажен си, Симоне, сине Јонин, јер ти то не откри тело и крв, него Отац мој који је на небесима (Матеј 16:13-17).*

На свом суђењу Исус је јавно признао да је он Христос, Месија. *Првосвештеник га опет упита и рече му: јеси ли ти Христос, Син Благословенога? А Исус рече: ја сам (Марко 14:61, 62).* Он је био избавитељ народа Божијег, али не у неком политичком смислу. Он је био много више од тога, био је Спаситељ света.

Исус је такође назван Сином човечијим. Ово је назив који је Исус користио за себе. Други често коришћен назив био је Син Божији. У Старом завету, израз Син Божији се користи у ширем смислу, можда најбоље преведен као „онај који припада Богу.“ На Исусовом крштењу Бог изјављује: *Ово је Син мој љубљени (Матеј 3:17).* Иако Павле користи израз синови Божији за оне који верују у Исуса, постоји разлика између верника као Божије деце, што постајемо усвајањем, и Исуса, који је Божији сопствени Син (Римљанима 8:32).

Постоји неколико случајева у јеванђељима где је Исусов јединствени однос са Богом изражен као однос оца и сина. Када је Исус стао пред веће јеврејских вођа у склопу свог суђења, потврдио је да је *Син Благословенога*. У том тренутку првосвештеник је поцепао своју одећу у знак жалости и ужаса, јер је мислио да је то богохуљење и да би стога Исус требало да умре.

Реч Господ је превод грчког кириос што генерално значи 'господ' или 'господар'. Јевреји нису хтели да изговоре име Божије, па су уместо тога користили другу реч, која значи Господ. Када се Исус назива Господом, то значи да се сматра Богом.

Хебрејско име за Бога значи ЈА ЈЕСАМ. У Старом завету Бог је рекао Мојсију да му говори ЈА ЈЕСАМ. Неколико пута у јеванђељима Исус каже „Ја јесам.“ Ово није само успутна изјава, већ нас израз подсећа на име Бога, ЈА ЈЕСАМ. Дакле, када Исус каже: *ја сам хлеб живота* (Јован 6:35), *ја сам светлост света* (Јован 8:12), *ја сам врата за овце* (Јован 10:7), *ја сам пастир добри* (Јован 10:11), *ја сам васкрсење и живот* (Јован 11:25), *ја сам пут и истина и живот* (Јован 14:6), *ја сам прави чокот* (Јован 15:1), сва ова „ја сам“ су асоцијације на Бога.

После васкрсења, Исус се јавио двојици ученика на путу за Емаус. Они су отрчали назад у Јерусалим да кажу другим ученицима: *Господ је стварно васкрсао* (Лука 24:34). Ово је најстарије признање да је Исус Господ.

Шта Исуса чини толико другачијим?

Он је постојао пре почетка

Пре стварања света Исус је постојао као један од три члана једног Божанства: Бог (Отац), Бог (Син) и Бог (Дух Свети).

Он је дошао нама

У већини религија човек се мора приближити божанству или идолу. Исус је потпуно другачији. Бог нам се приближио пославши Исуса да закорачи у наш свет. *Јер Бог је тако заволео свет да је свог јединородног Сина дао, да сваки - ко верује у њега - не пропадне, него да има вечни живот* (Јован 3:16).

Исус је Бог

Као Бог, Исус је свемоћан. Он је увек присутан, има сво знање, веран је, суверен, вечан, свет и он је љубав.

Исус је Спаситељ света, он је обећани Месија, обећани Син Човечији са неба, Син Божији који је имао посебан однос са Богом и који је Господ – што значи да је Бог. У првом стиху Јеванђеља по Јовану писац каже: *У почетку беше Реч Божија, и та Реч беше у Бога, и Бог беше Реч*. Касније у овом поглављу, Реч је идентификована као Исус (Јован 1:14). Када је апостол Тома срео Исуса, након његовог васкрсења, он му каже: *Господ мој и Бог мој* (Јован 20:28). У првој глави посланице Јеврејима читамо: *За Сина пак: „Твој престо, Боже, стоји у све векове“* (Јеврејима 1:8).

Исус је човек

Исус је истовремено и човек. У јеванђељу примећујемо да је Исус рођен као човек. Иако је његово зачеће било јединствено, процес од тог тренутка је очигледно био исти као за све људе. Иако је било неких изузетних околности око рођења у Витлејему, то је било нормално људско рођење. Према Матеју и Луки, Исус је имао и типично породично стабло.

Његово рођење пратиле су године очигледно нормалног раст и сазревања у кући и породици. Одрастао је учећи занат. Исус је осетио умор, глад и жеђ. Искусио је радост, тугу, агонију, љубав, саосећање и гнев. Чак је и умро као човек и био сахрањен у гробу. Исусова људскост је додатно потврђена када је био у искушењу да згреши (Матеј 4:1-11). Јеврејима 4:15 каже: *Јер ми немамо првосвештеника који не може саосећати са нашим слабостима, него је он у свему био искушан - слично нама - изузев греха.*

Безгрешност Исусова остварује циљ његове љубави и сажаљења према нама. Дошао је да преда свој живот као жртву за наше грехе. Ђаволово кушање у пустињи имало је за циљ да убеди Исуса да изабере земаљску славу и част уместо понижења, патње и смрти. Али Исус је изабрао да врши вољу Божију и живи светим и беспрекорним животом, дајући на крају свој безгрешни живот за нас као савршену жртву. Он није окусио грех због своје љубави према нама, са којом је отишао на крст. Исусова безгрешност има везе са беспрекорношћу његове жртве. Само безгрешан човек може да опрости грехе. Павле каже у

2. Коринћанима 5:21: *Онога који није знао греха Бог је учинио грехом за нас, да ми у њему постанемо праведности Божија.*

Људскост Исусова је важна, јер нам се кроз њу Бог открио да бисмо разумели ко је он. Пошто је Исус био човек и искусио све као ми, он може да нас разуме и помогне нам у свим нашим потребама и слабостима. Као човек, Исус је могао да премости јаз између људи и Бога, који је настао због греха.

Исус Христос је дошао на земљу

Исус је и Бог и човек. Потпуно Бог и потпуно човек. Он није пола човек пола Бог, он је 100% Бог и 100% човек. Да је Бог дошао на земљу и живео као човек, изражава се у ономе што теолози називају оваплоћењем. Јован 1:14: *Реч се оваплоти и станова међу нама.*

Исус је заузео наше место

Име Исус значи Спаситељ и он је дошао на свет да људе спасе од греха. Дела апостолска 4:12 истичу да *нема спасења ни у једном другом, већ само у његовом имену*. Требало је да умremo и будемо отуђени од Бога за сву вечност. То ти се и даље може догодити ако му окренеш леђа. Па ипак, Исус, који је био безгрешан, заузео је твоје место као беспрекорна жртва и умро уместо тебе на крсту да би могао да примиш његов живот још сада, а затим и да живиш у вечности.

Он је једини који нам може дати живот

У Јовану 5:24-26 Исус нам каже да он има у себи живот и исту моћ коју има Бог Отац, да даје живот

другима. Он је то доказао васкрснувши Лазара (Јован 11:43-44), али оно што је још важније, он ће све мртве позвати да васкрсну у вечни живот (Јован 5:24-26). Ниједна друга особа у ниједној другој религији није изнела такву тврдњу.

Исус је једини пут

Исус је једини пут до заједнице са јединим правим Богом. Исус је рекао Томи: *Ја сам пут и истина и живот; нико не долази к Оцу - сем кроз мене* (Јован 14:6). *Нема спасења ни у једном другом, нити има другог имена под небом, даног људима, у ком треба да нађемо спасење* (Дела апостолска 4:12).

Шта друге религије говоре о Исусу

Ислам

Исус се сматра једним од пророка у исламу, који се зове Иса, али он није признат као један од Тројице.

Будизам

Будисти на Истоку углавном занемарују Исуса. Западни практичари будизма га понекад сматрају просветљеним учитељем.

Хиндуизам

Хиндуси верују да је Исус један од Аватара (манифестација) и један од путева ка Богу. Међутим, Исус није једини пут.

Можеш бити Исусов следбеник

Исус те воли више него што можеш да замислиш. Он је умро на крсту и пролио своју крв да би били опроштени твоји прошли, садашњи и будући греси. Он стоји на вратима твог живота

и куца јер жели да уђе и има заједништво са тобом. Кад се одрекнеш свог прошлог живота и замодиш га да те преобрази силом свог васкрсења, постаћеш нова особа. Према томе, ако је ко *у Христу - ново је створење; старо је прошло, види, постало је ново* (2 Коринћанима 5:17).

Али ово није само једнократни догађај. Он тражи од тебе да постанеш његов следбеник, ученик.

Исусов следбеник је неко ко има огромну жељу: да постане попут Исуса. То значи да треба да сазнаш све што можеш о њему кроз књигу коју зовемо Библија. Библију читаш, проучаваш и памтиш, о њој медитираш и њој се покораваш.

То значи да живиш живот који даје добре резултате због твоје унутрашње промене. Исус каже: *Ја сам чокот, ви сте лозе. Ко остаје у мени, и ја у њему. тај доноси много рода, јер без мене не можете ништа чинити. Ако ко не остаје у мени, тога избацују као лозу и суши се, - њу скупљају, бацају у ватру и спаљују. Ако останете у мени и моје речи остану у вама, иштите што год хоћете, и биће вам. Тиме се прославио мој Отац, да доносите много рода и да будете моји ученици* (Јован 15:5-8).

То значи да изражаваш безусловну љубав према другима, чак и према странцима. То подразумева и да волиш своје непријатеље.

Бити Исусов следбеник значи позивати и друге да буду следбеници. Баш као што породице производе бебе, потребно је да друге око себе упознаш како да они постану део Исусове породице, а затим их обучиш како да и они позивају друге да следе Исуса.

Када објављујеш Божије царство и ти ћеш се суочити са тамом. Непријатељ не жели да активно

радимо за Исуса. Али када му се одупремо, он ће побећи. Такође ћете открити да је *већи онај који је у вама него онај који је у свету* (1 Јованова 4:4).

Моли му се свакодневно и допусти му да ти говори. Онда се радуј његовом повратку и буди спреман.

Сети се да је *већи онај који је у вама него онај који је у свету* (1 Јованова 4:4).

ПИТАЊА ЗА ПРОУЧАВАЊЕ И РАЗМИШЉАЊЕ

- Шта си научио о Исусу а ниси знао пре?
- Наведи неколико ствари које је Исус учио.
- Шта његово учење значи за нас данас?
- Шта нам је Исус рекао да радимо?
- Да ли се трудимо да радимо те ствари сада?
Ако не, зашто не?

- Зашто су Исусова смрт и васкрсење толико важни?
- Како се твој живот променио након читања ове књижице?
- Да ли си постао Исусов следбеник?
- Да ли си икада некога упознао са Исусом? Ако јеси, да ли постоји још неко кога можеш упознати са њим? Ако још ниси, данас је право време да почнеш то да чиниш!

Free Digital Copy From ServeNow